

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

Міжнародна стратегія економічного розвитку регіону

Международная стратегия экономического развития региона

International Strategy of Region Economic Development

Матеріали

V Міжнародної науково-практичної конференції
(м. Суми, Україна, 27 листопада 2014 року)

Суми
Сумський державний університет
2014

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЗА КОРДОНОМ ТА В УКРАЇНІ

Філатов В. Ю., студент

Сумський державний університет, Україна

Говорячи про особливості взагалі будь-яких неурядових (громадських) організацій (ГО), можна сказати, що структура і взагалі принцип управління дуже залежить від мети та масштабу.

Поняття "ефективна структура ГО" слід розуміти як такий взаємозв'язок складових частин ГО, завдяки якому забезпечується результативне виконання завдань та досягнення цілей ГО шляхом найбільш плідної реалізації її членами та структурними підрозділами своїх функцій.

Перше з чого починається створення будь-якої ГО в країнах ЄС та США – формулювання мети, задачі, кредо, заради чого створюється те чи інше об'єднання.

Другий етап – формулювання структури, системи взаємозв'язків. І ось тут починається найцікавіше. Адже припустившись помилки на цьому етапі можна позбавитись будь-яких перспектив до розвитку в майбутньому.

Типові елементи структури: вищий орган управління ГО, члени ГО, виконавчий орган ГО, відокремлені структури (місцеві осередки).

Перша типова помилка українських ГО: формальне існування членів, не використання потенціалу членів в повному обсязі, а в результаті делегування повноважень на рівні виконавчого органу. До прикладу більшість європейських організацій скликає всіх членів для виконання великого проекту. Дуже часто в таких випадках використовують студентів-волонтерів, які допомагають заради досвіду безкоштовно або за мінімальну плату, що економить кошти, які можна спрямувати на розвиток ГО.

Друга типова помилка українських ГО: умовно можна розподілити структури ГО на демократичні та авторитарні. Дуже часто українські ГО беруть на озброєння демократичну структуру і потім сильно страждають від цього, адже ефективність такої структури без чітко налагодженої системи прямує до 0. Парадокс, але більшість ГО Європи зосереджують прийняття рішень на президію, де від 2 до 5 людей вирішують оперативні, тактичні завдання, що значно підвищує ККД і економить дорогоцінний час.

Третя типова помилка вітчизняних ГО полягає в наступному. Для отримання статусу міжнародної ГО зобов'язана мати осередки

мінімум в 14 областях України. Відповідно дуже часто амбіції беруть вверх над реальними можливостями і створюються псевдо-осередки. Рано чи пізно цей факт стає відомий загалу і ГО перестає мати будь-які перспективи. Але головна проблема полягає в тому, що такі вчинки впливають на загальний імідж громадянського руху України і відповідно довіра донорів, іноземних партнерів до наших ГО формується і на таких факторах.

Говорячи про недоліки українських ГО, не варто забувати й про купу проблем за кордоном. Так чи інакше даний рух прийшов до нас значно пізніше, тому будь-який досвід ми маємо використовувати й намагатися не повторювати. Адже за думкою багатьох експертів без громадянської спільноти створення сильної держави неможливе. Це є актуальне питання і в будь-якому разі потребує негайного вирішення.

Також слід пам'ятати, що будь-яка організація не буде працювати ефективно, якщо в ній немає чіткого розподілу обов'язків та персональної відповідальності.

ОТНОШЕНИЯ ФОРМИРОВАНИЯ СОВОКУПНОГО РАБОТНИКА УКРАИНЫ

Шевчук Е. В.

Одесский национальный экономический университет, Украина

В экономической литературе широко исследуются прикладные аспекты развития и функционирования совокупного работника нашей страны. Для определения его роли в экономической системе возникла необходимость охарактеризовать производственные отношения – связи внутри нее.

Совокупный работник представляет собой общность работников, как проявление рабочей силы на определенном историческом этапе, находится в органической целостности со средствами производства в рамках общественного способа производства.

Известно, что неотъемлемой частью экономического прогресса является равномерная и поступательная эволюция личного и вещественного факторов производства. Всеобщий экономическим закон соответствия уровней их развития, показывает объективную необходимость поддержания пропорциональности между рабочей силой и средствами производства, отражает постоянную взаимосвязь между ними. Данное диалектическое единство внутри себя содержит